

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les over gemeente bouw toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] MARKUS 15:1 – 16:20 + 1 KORINTIËRS 1
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Markus 15:1 – 16:20 + 1 Korintiërs 1). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [CHRISTELIJK KARAKTER] (5) FILIPPENZEN 2:3-4
----------	--

Mediteer, memoriseer en repeteer twee aan twee.

(5) Nederigheid. Filippenzen 2:3-4. Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf.

4	ONDERRICHT (85 minuten) [KERKELIJKE FEESTDAG] PAASFEEST: HERDENKING VAN DE OPSTANDING VAN CHRISTUS
----------	--

Inleiding. Het Paasfeest is de feestdag waarop christenen de opstanding van Jezus Christus herdenken. We willen leren wat de Bijbel leert over de opstanding uit de dood en het effect daarvan op christenen. We zullen leren dat Zijn opstanding al door de profeten in het Oude Testament voorspeld werd, wat er gebeurde toen Hij uit de dood opstond en waarom de opstanding zo belangrijk voor christenen is.

A. PROFETIEËN OVER DE OPSTANDING VAN JEZUS CHRISTUS

1. Profetieën in het Oude Testament over de opstanding van Jezus Christus.

(1) Job 19:25-27.

Het boek Job is waarschijnlijk het oudste boek in het Oude Testament en is ongeveer in 1900 v.C. geschreven. Al in zo een vroege periode in de geschiedenis zegt Job dat hij iets weet over de opstanding van zijn Verlosser uit de dood (Jezus Christus, Die God is en over het geschapen stof zal opstaan). Ook Job zal uit de dood opstaan. Hij zegt, “Ik weet echter: mijn Verlosser leeft, en Hij zal ten laatste over het stof opstaan. Nadat mijn huid aldus geschonden is (NBG) (dat wil zeggen, nadat ik dood ben), zal ik uit mijn vlees (dat is, lichaam) God aanschouwen!”

(2) Psalm 16:8-11.

Ongeveer 1000 jaar v.C. zei koning David dat God de ziel (dat is, het leven) van Jezus Christus niet in het graf zal verlaten en niet zal toelaten dat Hij (dat is, zijn lichaam) ontbinding ziet (zie Handelingen 2:22-32).

(3) Psalm 118:22-24.

De steen die de bouwers verworpen hadden, is tot een ‘hoeksteen’ geworden, dat wil zeggen, de belangrijkste en meest beslissende steen (de fundamentsteen van een gebouw of de sluitsteen van een poort). De Messias Die de Joden zouden verwerpen en kruisigen, zou de opgestane Verlosser worden. Hij zou de bestemming van elk mens bepalen (zie Matteüs 21:42-44; 1 Petrus 2:4-8)!

(4) Jesaja 53:11-12.

Zie Handleiding 5, supplement 1. Ongeveer 700 jaar v.C. heeft de profeet Jesaja voorspeld dat de Knecht van de HEERE (dat is, Jezus Christus) zou opstaan uit de dood en voor eeuwig zou leven.

(5) Jesaja 25:8.

Jesaja voorspelde ook de opstanding van mensen. Hij keek vooruit naar de wederkomst van Christus en profeteerde, “Hij zal de dood voor altijd verslinden en de Heere HEERE zal de tranen van alle gezichten afwassen.” Bij de wederkomst zal Jezus Christus de christenen en de niet-christenen uit de dood doen opstaan. Hij zal hen oordelen in overeenstemming met hun geloof of ongeloof. De gelovigen zullen het eeuwige leven en onsterfelijke lichamen beërven (Openbaring 21:4), terwijl de ongelovigen de eeuwige straf zullen ondergaan (Matteüs 25:46; Handelingen 24:15).

2. Profetieën in het Nieuwe Testament over de opstanding van Jezus Christus.

Onderwijs. Bij verschillende gelegenheden sprak Jezus over zijn komende dood en opstanding. In Markus 8:31, 9:31 en 10:33-34, voorspelde Hij heel duidelijk dat Hij na drie dagen uit de dood zou opstaan. Jezus had het niet over een lengte van drie volle dagen, maar over *het tijdstip* dat Hij uit de dood zou opstaan: namelijk, op de derde dag na Zijn kruisiging. Jezus zou in (binnen) drie dagen de tempel van Zijn lichaam doen herrijzen (Johannes 2:19).

B. DE GEBEURTENISSEN RONDOM DE OPSTANDING VAN JEZUS CHRISTUS

1. De tijd van de opstanding van Jezus Christus.

Lees Markus 16:1-6. Jezus stond op de derde dag na Zijn kruisiging op uit de dood. Dat was heel vroeg op zondag de 17de Nisan. “Zondag” wordt in de Bijbel “de eerste dag van de week” genoemd. Omdat Jezus Christus op een zondag uit de dood opstond, vieren christenen overal in de wereld Pasen op een zondag en komen ook elke zondag in het jaar bijeen om de levende God te aanbidden!

2. De vrouwen die naar het graf kwamen.

Lees Matteüs 28:1; Markus 16:1, Lukas 24:9-10; Johannes 20:1-2.

Ontdek en bespreek. Hoeveel vrouwen kwamen er op zondagmorgen vroeg naar de grafombe?

Aantekeningen.

Op het eerste gezicht lijkt het alsof de vier Evangeliën tegenstrijdigheden bevatten. Matteüs noemt maar *twee* vrouwen bij de grafombe: Maria van Magdala en Maria (de moeder van Jezus). Markus noemt *drie* vrouwen: Maria van Magdala, Maria (de moeder van Jezus), en Salome. Lukas zegt dat er *meer dan vier* vrouwen waren en noemt drie bij name: Maria van Magdala, Maria (de moeder van Jezus) en Johanna. Johannes zegt dat er *meer dan één* vrouw bij de grafombe was (want Maria van Magdala zei: “*Wij*” weten niet)(Johannes 20:2). Toch beperkt Johannes zijn verhaal tot Maria van Magdala. Er waren dus meer dan vier vrouwen bij de grafombe, maar iedere evangelist maakte zijn eigen samenvatting van de gebeurtenissen.

Er is ook geen tegenstrijdigheid tussen de vier Evangeliën over het tijdstip wanneer de vrouwen naar de grafombe liepen. Het was nog donker toen de vrouwen begonnen te lopen (Johannes), maar de zon was al opgekomen toen zij bij de grafombe arriveerden (Markus).

3. De wacht bij de grafombe.

Lees Matteüs 27:62 - 28:15.

Ontdek en bespreek. Op welke wijze versterkt de wacht, die bij de grafombe geplaatst werd, de werkelijkheid van de gebeurtenis van de opstanding?

Aantekeningen.

Om te voorkomen dat iemand het lichaam van Jezus Christus zou stelen en dan zou zeggen dat Jezus Christus uit de dood was opgestaan, heeft de gouverneur de overpriesters bevolen de grafombe te verzegelen en een wacht bij de grafombe te plaatsen. De grafombe was verzegeld met het zegel van de keizer van Rome en met het zegel van de gouverneur Pilatus. Een wacht van ongeveer tien tot dertig Romeinse soldaten werd bij de grafombe opgesteld zodat niemand dichtbij zou durven komen.

Maar bij de opstanding van Jezus Christus was er een geweldige aardbeving en de soldaten werden of verlamd van schrik of renden weg. Later hebben de Joodse autoriteiten de soldaten omgekocht met een grote som geld om een gerucht te verspreiden dat de discipelen van Jezus het lichaam van Jezus hadden gestolen terwijl de soldaten sliepen. Maar Romeinse soldaten zouden het niet wagen op hun post te slapen! En hoe zouden slapende soldaten dan kunnen weten wat er gebeurd was? Niettemin, het gerucht dat Jezus Christus niet was opgestaan, wordt tot vandaag door andere godsdiensten als een gerucht verspreid.

4. De steen voor de ingang van de grafombe.

Lees Markus 15:46 - 16:4; Matteüs 28:2.

Ontdek en bespreek. Wie heeft de steen voor de ingang van de grafombe weggerold?

Aantekeningen.

Een heel grote ronde platte steen werd voor de ingang van de grafombe gerold. Om de grafombe weer te openen waren er ongeveer vier sterke mannen nodig om de steen in zijn groef schuin omhoog te duwen. De discipelen van Jezus waren niet aanwezig en de soldaten zou niemand toelaten de grafombe te openen. Maar in Matteüs lezen we dat er een groot aardbeving was, dat een engel uit de hemel neerdaalde. De engel rolde de steen weg (Grieks: apokulió) (aoristus) (waarschijnlijk door hem uit zijn groef te lichten en plat op de grond neer te leggen) alvorens hij erop ging zitten). Het verplaatsen van de steen zonder een enkele mensenhand was een teken van Gods overwinning over de dood! De vrouwen zagen dit niet gebeuren, maar zagen alleen het resultaat. De engel verplaatste de steen, niet om Jezus Christus uit de grafombe te laten, maar om de vrouwen en anderen *binnen* de grafombe te laten!

5. De engelen bij de graftombe.

Lees Matteüs 28:2-3; Markus 16:5; Lukas 24:4; Johannes 20:11-12.

Ontdek en bespreek. Hoeveel engelen waren er bij de graftombe?

Aantekeningen.

Matteüs heeft het over *één* engel, die *buiten* de graftombe boven op de grote steen zat. Hij leek op de bliksem en zijn kleding was wit als sneeuw. Markus, die zijn Evangelie volgens het getuigenis van de apostel Petrus schreef, heeft het ook over *één* engel, maar die zat *binnen* de graftombe. Lukas, die onder anderen met de vrouwen gesproken had (Lukas 1:1-4), spreekt over *twee* engelen die met blinkende gewaden plotseling bij hen *binnen* de graftombe stonden. Johannes zegt dat Maria van Magdala later buiten de graftombe stond te huilen. Toen zij voorover boog naar de graftombe zag zij *twee* engelen in witte kleren binnen zitten, een aan het hoofdeinde en een aan het voeteneinde van waar het lichaam gelegen had. Ook hier bevatten de Evangelieën geen tegenstrijdigheden, want Matteüs en Markus beweren niet dat er maar één engel was. Er waren er dus minstens twee engelen bij de graftombe en zij stonden niet stil, maar verplaatsten zich (bewogen rond).

6. De linnen windsels in de graftombe.

Lees Johannes 19:38 - 20:9; Markus 16:1-8; Lukas 24:1-12.

Ontdek en bespreek. Hoe versterken de linnen windsels, die op de plaats lagen waar het lichaam van Jezus gelegen had, het bewijs van de opstanding?

Aantekeningen.

Volgens de traditie in die tijd, wond Jozef van Arimathea en Nicodemus lang stroken linnen met welriekende specerijen vele keren om het lichaam van Christus. Toen legden zij Hem in de graftombe die aan Jozef behoorde.

Toen de vrouwen bij de graftombe arriveerde, vonden zij dat de steen voor de opening al was weggerold. Een engel nodigde hen uit om binnen te komen en te zien waar men Hem hadden neergelegd. Toen zij binnenkwamen zagen zij niet het lichaam van Christus. Bevend en verward vluchtten zij weg van de graftombe. Eerst zeiden zij niets tegen anderen (Markus), maar later gingen zij het aan de andere discipelen van Jezus vertellen (Matteüs en Lukas).

Het Evangelie van Johannes zei dat Maria van Magdala dacht dat het lichaam van Jezus verplaatst was. Zij rende om het aan Petrus en Johannes te vertellen. Matteüs en Lukas zeggen dat de andere vrouwen ook weggingen om het aan de andere discipelen van Jezus te vertellen, maar die geloofden niet wat de vrouwen hen vertelden, “omdat hun woorden als kletspraat leken” (Lukas 24:11).

Ondertussen renden Petrus en Johannes naar de graftombe. Toen zij de graftombe binnengingen, zagen zij alleen de linnen windsels zonder het lichaam van Christus! Zij zagen ook de zweetdoek die rondom het hoofd van Jezus gewonden was, opgerold en afgezonderd liggen¹. Misschien hadden de linnen windsels nog de vorm van een lege cocon, die aantoont dat de linnen windsels de opstanding van het lichaam van Jezus niet konden tegenhouden en dat Hij door de windsels heen verrees! Niettemin het feit dat de linnen windsels er lagen zonder het lichaam van Christus is een bewijs dat geen discipel of vijand het lichaam had gestolen! Wat Petrus en Johannes zagen was genoeg bewijs om te geloven dat Jezus Christus uit de dood was opgestaan! Daarvoor begrepen zij Psalm 16:10-11, Psalm 118:22-24 en Jesaja 53:11-12 niet. Maar door wat zij zagen in de lege graftombe werd hun geloof opgewekt en versterkt en gingen zij de betekenis van de opstanding begrijpen! Zij begrepen dat de opstanding van Jezus Christus een goddelijk “moeten” was (Lukas 9:22,44-45; 18:31-34; 22:37; 24:44)! Na Pinksteren (de uitstorting van de Heilige Geest) zou dit alles nog duidelijker worden!

7. De ontmoeting in Galilea.

Lees Matteüs 28:5-7,16-17; Lukas 24:33-36; Johannes 20:17-20.

Ontdek en bespreek. Waar trof Jezus zijn discipelen na Zijn opstanding uit de dood?

Aantekeningen.

De engelen zeiden tegen de vrouwen dat Jezus voor Zijn discipelen uit zou gaan naar Galilea. Maar het blijkt dat de eerste verschijningen van Jezus aan Zijn discipelen na Zijn opstanding uit de dood niet in Galilea waren, maar in Jeruzalem! Dit is echter geen tegenstrijdigheid, omdat Jezus Christus het recht en het vermogen had meer te doen dan Hij beloofde. Bovendien, toen Hij later naar Galilea ging, wordt niet gezegd dat Hij later dan Zijn discipelen in Galilea arriveerde!

8. De ooggetuigen van de opstanding van Jezus Christus.

Lees Handelingen 1:3; Markus 16:9-14; 1 Korintiërs 15:1-8.

Ontdek en bespreek. Op welke wijze versterken de verschijningen van Jezus na Zijn opstanding de werkelijkheid van de opstanding?

Aantekeningen.

¹ Grieks: entulissó (entuligmenos, voltooid tegenwoordige tijd). “Winden, inpakken, omhullen” een lichaam in linnen windsels (Lukas 23:53) en “opvouwen” van een zweetdoek (Johannes 20:7).

De opstanding van Jezus gebeurde niet in het geheim. Terwijl de natuurwetenschappen afhankelijk zijn van empirische experimenten en bewijzen, is de wetenschap van de geschiedenis alleen afhankelijk van betrouwbare getuigen. Er waren honderden ooggetuigen van de lichamelijke opstanding van Jezus Christus! Hoewel de moderne natuurwetenschappen geen verklaringen hebben voor bovennatuurlijke gebeurtenissen, is de opstanding van Jezus Christus een onbetwistbaar historisch feit!

In Handelingen 1:3 lezen we dat Jezus gedurende veertig dagen na Zijn opstanding Zich met veel onmiskenbare bewijzen heeft getoond aan Zijn discipelen dat Hij leeft! Wanneer je alle vier Evangeliën in beschouwing neemt, ontdek je dat Hij op de zondag dat Hij uit de dood opstond vijf maal aan mensen verscheen.

(1) Verschijning aan Maria Magdalena.

Toen Maria Magdalena vóór zonsopkomst bij het graf opdaagde, zag zij dat de steen opgetild en van het graf weggedragen was (Grieks: hairó) (voltooid tegenwoordige tijd). Zij rende naar Petrus en Johannes om het te vertellen. Petrus en Johannes renden vooruit en Maria volgde. Nadat zij gezien hadden dat het graf leeg was behalve dat de stroken linnen er nog lagen, gingen zij naar huis.

Toen Maria Magdalena voor de tweede maal bij het graf kwam, huilde ze omdat het lichaam van Jezus Christus er niet was en zij niet wist waar men Hem had gelegd. Toen verscheen Jezus aan haar en zij klampte zich aan Zijn voeten vast. Jezus zei aan haar dat zij naar de discipelen moest gaan en hen zeggen dat Jezus naar Zijn Vader in de hemel terugkeerde. Dit was de eerste verschijning op zondagochtend (Markus 16:9; Johannes 20:11-18).

(2) Verschijning aan de andere vrouwen.

Toen de andere vrouwen heel vroeg in de ochtend bij het graf opdaagden, vonden zij dat de steen van het graf was weggerold (Grieks: apokulió) (voltooid tegenwoordige tijd, passief). Zij gingen de graftombe in, maar vonden het lichaam niet. Er waren twee engelen die met hen spraken (Lukas 24:1-8). Zij gingen terug en rapporteerden aan de discipelen dat het graf leeg was. Maar de discipelen geloofden hun verhaal niet, behalve Petrus en Johannes die al naar het graf vertrokken waren om de zaak te onderzoeken. Ook deze vrouwen keerden voor een tweede maal terug naar het graf (Lukas 24:9-11). Ergens onderweg ontmoette Jezus hen plotseling en ook zij klampten zich aan Zijn voeten vast en aanbaden Hem. Jezus zei aan hen dat zij de discipelen moesten vertellen dat zij naar Galilea moesten gaan waar Jezus hen zou ontmoeten. Dit was de tweede verschijning op zondag (Matteüs 28:9-10).

(3) Verschijning aan Petrus.

Toen verscheen Jezus aan Petrus (Lukas 24:34).

(4) Verschijning aan twee van Zijn volgelingen die naar Emmaüs onderweg waren.

Dat gebeurde op zondag middag (Lukas 24:13-33).

(5) Verschijning aan Zijn discipelen zonder Thomas.

Op zondag avond verscheen Hij aan al Zijn discipelen behalve Thomas die achter gesloten deuren bij elkaar gekomen waren Lukas 24:36-43; Johannes 20:19-23).

(6) Verschijning aan al Zijn discipelen inclusief Thomas.

Op zondag, een week later, verscheen Hij aan Zijn discipelen, inclusief Thomas (Johannes 20:24-31).

(7) Andere verschijningen,

Later verscheen Jezus aan zeven van Zijn discipelen bij de Zee van Tiberias (Johannes 21:1-14), aan elf van Zijn discipelen op een berg in Galilea (Matteüs 28:16-20), aan meer dan 500 broeders tegelijk, aan Jakobus (de broer van Jezus, later de leider van de gemeente te Jeruzalem en schrijver van de brief van Jakobus), aan al de apostelen (1 Korintiërs 15:6-7), aan de apostelen in Jeruzalem (Handelingen 1:4), aan elf van Zijn discipelen op de Olijfberg bij Zijn hemelvaart (Handelingen 1:6) en uiteindelijk aan Paulus op de weg naar Damascus (1 Korintiërs 15:8).

De opstanding van Jezus Christus is een onbetwistbaar historisch feit!

C. HET BELANG VAN DE OPSTANDING VAN JEZUS CHRISTUS VOOR CHRISTENEN

Onderricht. Geen andere profeet die ooit in de geschiedenis geleefd heeft of die er aanspraak op heeft gemaakt dat hij "een profeet" is, is uit de dood opgestaan! Alle profeten van de andere wereldgodsdiensten en sekten liggen nog in hun graf. Jezus Christus is de enige mens die ooit uit de dood is opgestaan en leeft! Dit feit bewijst dat Jezus Christus de Grootste Profeet is Die ooit geleefd heeft! Zijn opstanding bewijst dat God Zijn dood als verzoening van zonden aanvaard heeft en het bewijst dat God al de aanspraken van Jezus Christus heeft bevestigd! De opstanding van Jezus Christus is de zichtbare manifestatie van Zijn staat van verheerlijking. Zijn opstanding uit de dood is het beslissende bewijs voor de geldigheid van al Zijn aanspraken! En het is de effectieve en krachtige bevestiging van de waarheid van al Zijn onderwijzingen.

1. God heeft Jezus Christus uit de dood doen opstaan om te tonen dat Hij het volbrachte verlossingswerk van Jezus Christus heeft aanvaard.

Lees Filippenzen 2:5-11; 1 Korintiërs 15:42-46; Romeinen 1:3-4.

(1) Het eerste gevolg van de opstanding (en verheerlijking van Jezus Christus tot de hoogste plaats in het heelal) is dat het bewijst dat God de Vader het volbrachte verlossingswerk (het zoenoffer) van Jezus Christus heeft aanvaard.

Omdat Jezus Christus Zichzelf had vernederd en gehoorzaam geworden is tot de dood aan het kruis, heeft God de Vader Hem tot de hoogste plaats verhoogd en Hem een Naam geschonken boven alle naam opdat elke knie voor Hem zou buigen!

Romeinen 1:3-4 (HSV) zegt, “Ten aanzien van Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft (Zijn menselijke natuur) geboren is uit het geslacht van David. Wat de Geest van heiliging betreft, is Hij met kracht bewezen te zijn de Zoon van God, door Zijn opstanding uit de doden, namelijk Jezus Christus, onze Heere.” NBG zegt, “door Zijn opstanding uit de doden verklaard Gods Zoon te zijn in kracht.”

(2) De goddelijke en de menselijke natuur van Jezus Christus.

Romeinen 1:3-4 kenmerkt de laagste en de hoogste positie van Jezus Christus in Zijn menselijke natuur. De volgende parafraze helpt dit te verstaan: “Het evangelie van God” verkondigt de eeuwige Zoon van God (Zijn goddelijke natuur) in twee tijdsfasen van Zijn menselijke natuur, namelijk, vóór Zijn opstanding en ná Zijn opstanding.

(3) De twee menselijke naturen van Jezus Christus.

Vóór Zijn opstanding werd Zijn menselijke natuur gekenmerkt door “vlees” (zie 1 Korintiërs 15:50), dat wil zeggen, door volledige menselijke zwakheid, omdat Hij een afstammeling was van David en uit Maria geboren werd. Zowel David als Maria hadden door de zondeval van Adam deel aan de gevallen menselijke natuur (Job 14:4; Psalm 51:7). Bij Zijn eerste komst (dat wil zeggen, incarnatie) trad Jezus Christus Zijn schepping en de menselijke geschiedenis binnen zonder Zijn goddelijke natuur af te leggen. Dit wordt de staat van vernedering van Zijn menselijke natuur genoemd.

Ná Zijn opstanding wordt Zijn menselijke natuur gekenmerkt door “de Geest van heiliging” (zie 1 Korintiërs 15:44-45), dat wil zeggen, door de volledige kracht van de Heilige Geest, omdat Hij “onthuld” werd (Grieks: horizó: aangewezen, benoemd, aangesteld, bestemd, verklaard, NBG) “de Zoon van God met kracht” te zijn (dat wil zeggen, de almachtige Zoon van God te zijn die wonderen doet). Bij Zijn opstanding uit de dood werd de menselijke natuur van Jezus Christus verheerlijkt, dat wil zeggen, Hij werd bestemd/aangesteld tot de positie van Heerschappij over allen en alles (Matteüs 28:18; Efeziërs 1:20-23; Openbaring 19:16). Dit wordt de staat van verheerlijking van Zijn menselijke natuur genoemd.

Romeinen 1:3-4 vergelijkt Zijn menselijke natuur niet met Zijn goddelijke natuur. Jezus Christus *werd* niet de Zoon van God – Hij is van alle eeuwigheid de Zoon van God! Zijn menselijke natuur werd niet Zijn goddelijke natuur. De Zoon van God bezit de goddelijke natuur *vóór Zijn menswording*, *vóór Zijn opstanding* en ook *ná Zijn opstanding* uit de dood.

Romeinen 1:3-4 vergelijkt de staat van Zijn menselijke natuur ná Zijn geboorte en vóór Zijn opstanding met de staat van Zijn menselijke natuur ná Zijn opstanding uit de dood. Zowel in de periode vóór Zijn opstanding als ná Zijn opstanding was Zijn menselijke natuur niet van Zijn goddelijke natuur gescheiden.

Romeinen 1:3-4 onderscheidt twee dingen:

- de staat van vernedering van Zijn menselijke natuur ná Zijn geboorte
- de staat van verheerlijking van Zijn menselijke natuur ná Zijn opstanding uit de dood!

Vers 3 beschrijft wat Zijn menselijke natuur kenmerkte als gevolg van Zijn geboorte als Mens en vers 4 beschrijft wat Zijn menselijke natuur werd als gevolg van Zijn opstanding uit de dood.

(4) De geboorte van Jezus Christus.

De historische gebeurtenis van Zijn geboorte maakte Hem (Zijn menselijke natuur) afhankelijk van de historische toestand van een afstammeling van David: Hij werd geboren uit de stam van Juda, geboren onder de Joodse Wet, geboren uit de maagd Maria. Door Zijn geboorte nam Hij de volledige menselijke natuur van de gevallen mens aan, uitgezonderd de zonde. Zijn menselijke natuur was “zwak”, niet omdat Hijzelf zonde had, maar als gevolg van de zonde van de wereld die Hij op Zich nam en te wijten aan het feit dat Hij nog voor deze zonden moest sterven.

(5) De opstanding van Jezus Christus.

De historische gebeurtenis van Zijn opstanding (wees Hem aan of) bracht Hem (Zijn menselijke natuur) in de historische en eeuwige toestand waarin Hij geheel bepaald (beheerst) werd door de Heilige Geest. Door Zijn opstanding legde Hij de zwakheid van Zijn menselijke natuur af en verbrak Hij elke band met de zonde en de dood. Vanaf Zijn opstanding werd Zijn menselijke natuur veranderd en gekenmerkt door zo begiftigd te zijn met de Heilige Geest en beheerst te worden door de Heilige Geest dat Hij volkomen geïdentificeerd werd met de Heilige Geest! Daarom staat er in 2 Korintiërs 3:17, “(Christus) de Heere is nu de Geest”. Daarom wordt Hij in 1 Korintiërs 15:45 “een levendmakende Geest” genoemd! Eveneens wordt in Romeinen 1:4 Zijn menselijke natuur ná de opstanding gekenmerkt door “de Geest van heiliging.” Hij werd in een positie van soevereine almacht gebracht en bekleed met kracht die alles en allen overtreft (Matteüs 28:18) wat in Zijn vorige menselijke toestand aan Hem toegeschreven kon worden. Ná Zijn opstanding is de menselijke natuur van Jezus Christus een heerschappij van volledige en volmaakte kracht van de Heilige Geest!

Jezus Christus maakte er aanspraak op dat Hij de Verlosser van de wereld en de Heer van het universum is. Zijn opstanding uit de dood is het beslissende bewijs voor de geldigheid van al Zijn aanspraken! En het is de krachtigste demonstratie van de waarheid van al Zijn onderricht.

2. Jezus Christus is uit de dood opgestaan om de nieuwtestamentische Gemeente te vestigen.

Lees Johannes 2:18-22; Markus 14:57-58.

Het tweede gevolg van de opstanding van Christus is dat Jezus Christus een nieuw tempel met een nieuw systeem van aanbidding heeft opgericht, namelijk de Gemeente (Kerk) met haar aanbidding van God in geest en in waarheid.

Johannes 2:18-22 legt de dood van Jezus Christus uit in termen van het afbreken van de oudtestamentische tempel samen met de beëindiging van de oudtestamentische wijze van aanbidding (door middel van de ceremoniële wetten). En het legt de opstanding van Jezus Christus uit in termen van het opbouwen van de nieuwtestamentische tempel (de Gemeente/Kerk) samen met het begin van de nieuwtestamentische wijze van aanbidding (in geest en waarheid).

(2) De illustratie en zijn betekenis.

Wat bedoelde Jezus met de woorden, “Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen”? Dit is een illustratie in het Nieuwe Testament van de dood en opstanding van Jezus Christus. Meer dan drie jaar voor Zijn kruisiging en opstanding deed Jezus Christus deze belangrijke profetie over Zijn dood en opstanding. Dit was eigenlijk *een raadsel* (Hebreeuws: *mashal*), omdat de woorden daarin een dubbele betekenis hadden. Het woord “tempel” kon een verwijzing zijn naar het gebouw van stenen dat in Jeruzalem stond of naar het lichaam van Jezus Christus. Het woord “afbreken” kon een verwijzing zijn naar het afbreken van het gebouw van stenen of naar het doden van het lichaam van Jezus Christus. En de woorden “doen herrijzen” konden een verwijzing zijn naar de wederopbouw van het tempelgebouw of naar de opstanding van het lichaam van Jezus Christus!

De betekenis van de hele illustratie is als volg: “Door Mij te kruisigen breken jullie Joden de tempel van Mijn lichaam af. Maar toch zal Ik binnen drie dagen uit de dood opstaan! Door Mij te vermoorden breken jullie ook jullie eigen tempel van stenen in Jeruzalem samen met het hele systeem van religieuze praktijken (de ceremoniële wetten) die daarmee samenhangen af. Niettemin, door Mijn opstanding zal Ik een nieuwe tempel met een nieuw systeem van aanbidding oprichten, namelijk, de nieuwtestamentische Gemeente/Kerk met zijn aanbidding van God de Vader in geest en in waarheid (Johannes 4:23-24).”

(3) De illustratie kan niet van zijn vervulling gescheiden worden.

In theologische termen: *het type* kan niet van *het antitype* gescheiden worden. Een type is een persoon, ding of gebeurtenis die dient als een illustratie. Het is een kenmerkende illustratie van een toekomstig werkelijkheid die het antitype genoemd wordt.

De illustratie ging over de tabernakel of tempel van Israël die beschouwd werd als de woonplaats van God (1 Kronieken 13:6). De vervulling is het lichaam van Christus, die in een veel hogere zin de woonplaats van God is. “Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk” (Kolossenzen 2:9; zie Kolossenzen 1:15,19; Johannes 1:1,18; 14:9-10). Daarom, wanneer iemand het tweede (het lichaam van Christus) verwerpt en afbreekt, verwerpt en breekt hij ook het eerste af (de tempel in Jeruzalem met zijn hele ceremoniële systeem van aanbidding)!

Dus, toen Jezus Christus werd gekruisigd, hield de tempel gebouw met zijn hele ceremoniële systeem van aanbidding op om nog enige betekenis te hebben! Daarom scheurde het voorhangsel in de tempel van boven tot onder toen Jezus aan het kruis stierf (Matteüs 27:51). En daarom werd er na de opstanding van Jezus Christus verkondigd dat de tempel geen enkele functie meer had. “De Allerhoogste woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn” (Handelingen 7:48-49;

17:24-25). In 70 n.C. resulteerde de kruisiging van Jezus Christus in de vernietiging van Jeruzalem samen met de tempel van Jeruzalem (Lukas 19:41-44). Vanaf de opstanding van Jezus Christus hebben gelovigen uit de Joden en uit de heidenen directe toegang tot God de Vader door Jezus Christus (Efeziërs 2:18; 3:12).²

(3) De opstanding van Jezus Christus betekent de vestiging van de nieuwtestamentische Gemeente (Kerk).

De getuigenissen tegen Jezus Christus tijdens Zijn verhoor werden uitgelegd alsof Hij het tempelgebouw letterlijk zou afbreken en een nieuw tempelgebouw zou opbouwen. Deze getuigenissen waren vals. Maar de woorden van Jezus betekenen wel het tot stand komen van een “ander tempel die niet met handen gemaakt is” (Markus 14:58) of bestaat uit dode stenen. Deze “andere tempel” verwijst naar de Gemeente (Kerk) die bestaat uit mensen als “levende stenen.” In het Nieuwe Testament wordt duidelijk geleerd dat de Gemeente (Kerk) of het Lichaam van Christus bestaat uit gelovigen die samen “de tempel van God” zijn (1 Korintiërs 3:16-17; 2 Korintiërs 6:16; 2 Tessalonicenzen 2:4; 1 Petrus 2:4-10)! De Gemeente (Kerk) of nieuwtestamentische tempel is de woonplaats van God door de Heilige Geest (Efeziërs

² Daarom is het onderwijs van de bedelingenleer over een zogenaamd “tempel van de grote verdrukking” en “een tempel van het duizendjarige vrederijk” ook volkomen fout.

2:21-22). En de levende stenen van deze nieuwtestamentische tempel zijn de christenen uit elk volk in de wereld (1 Petrus 2:9-10).

(4) De Joden begrepen niet dat de illustratie een verwijzing was naar de dood en opstanding van Jezus Christus.

De Joden in Johannes 2 zagen alleen de letterlijke tempel van dode stenen, waarvoor vooral Herodus 46 jaar nodig had om die te verfraaien. Als zij de Schriften goed en met een gelovig hart hadden gelezen, zouden zij kunnen weten dat de tempel van Jeruzalem met zijn inhoud en ceremoniën *alleen maar een illustratie* (afbeelding, type, schaduw)(Hebreeën 8:5) was die bestemd was om in iets anders vervuld te worden.

De volgende oudtestamentische gedeelten tonen duidelijk aan dat het tempelgebouw, de ark en de offeranden alleen maar *tijdelijk* waren!

- 1 Koningen 8:27 en 2 Kronieken 2:5-6 leren duidelijk dat de Levende God Die het universum geschapen heeft niet in tempels woont die door mensenhanden gebouwd zijn. Daarom leren zowel Stefanus als Paulus, “De God Die de wereld gemaakt heeft en alles wat erin is, Deze, Die een Heere van de hemel en van de aarde is, woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn. Hij wordt ook door mensenhanden niet gediend alsof Hij iets nodig heeft” (Handelingen 7:48-49; 17:24-25).
- In Jeremia 3:16, profeteert Jeremia dat men niet meer aan de ark zal denken en die ook niet opnieuw zal maken!
- Hebreeën 10:5-7 is een aanhaling van Psalm 40:7-9 vanuit de *Griekse* vertaling van het Oude Testament, die zegt: “Slachtoffer en spijsoffer hebt U niet gewild, maar U hebt voor Mij een lichaam gereedgemaakt. Toen zei Ik: Zie Ik kom om Uw wil te doen”. Dit Bijbelgedeelte leert dat de dood van Jezus Christus alle oudtestamentische offeranden heeft vervuld.

Niet alleen de Joden, maar ook de discipelen van Jezus hebben niet begrepen dat “de tempel” waarover Jezus in Johannes 2 sprak de tempel van Zijn lichaam was. Pas ná de opstanding op de derde dag na Zijn kruisiging hebben zij de geestelijke betekenis van Zijn woorden begrepen!

3. Jezus Christus is uit de dood opgestaan om christenen een nieuw geheiligd leven te geven.

Lees Romeinen 6:1-7.

(1) Het derde gevolg van de opstanding van Christus is dat Jezus Christus aan christenen een nieuw en geheiligd leven in deze tijd geeft.

Door geloof (zie Romeinen 5:1; Efeziërs 1:13) zijn gelovigen in Christus geestelijk verenigd met de dood en de opstanding van Jezus Christus. Hun eenheid met de opstanding van Jezus Christus in Romeinen 6:1-7 verwijst primair naar het opstandingleven hier en nu op de aarde en pas in een tweede instantie naar de opstanding van het lichaam van gelovigen in de toekomst. Het argument in Romeinen 6:5 is dat de geestelijke eenheid met de dood en begraving van Jezus Christus niet gescheiden kan worden van de geestelijke eenheid met de opstanding van Jezus Christus! De toekomstige tijd in het Grieks verwijst niet naar een toekomstige handeling, maar drukt zekerheid uit! Het is heel zeker dat christenen geestelijk verenigd zijn met de dood en opstanding van Christus en dat dit enerzijds resulteert in hun wettelijke staat van gerechtigheid (rechtspositie) en anderzijds resulteert in hun morele staat van heiligheid. Hun wettelijke staat van gerechtigheid betekent dat christenen verlost zijn van de schuld en straf van de zonde. Zij zijn vergeven, God heeft hen rechtvaardig verklaard en beschouwt hen voortaan als 100% rechtvaardig in Zijn ogen! En hun morele staat van heiligheid betekent dat christenen verlost zijn van de macht van hun zondige natuur. Zij zijn niet langer slaven van hun zondige natuur, maar in staat om in heiliging te groeien en te leven.

De dood van Jezus Christus als een zoenoffer voor de zonden is noodzakelijk voor de rechtvaardiging van de gelovige. Zo is ook de opstanding van Jezus Christus in een verheerlijkt lichaam noodzakelijk voor de heiliging van de gelovige en zal zeker leiden tot heiligmaking van de gelovige. Christenen worden heel zeker steeds meer gelijkvormig aan Christus in een heilig leven hier en nu op de aarde. De hele discussie in Romeinen 6 gaat over het noodzakelijke verband tussen rechtvaardiging en heiliging!

- Zonder rechtvaardiging is heiliging niet mogelijk
- en zonder heiliging is rechtvaardiging niet compleet.

4. Jezus Christus is uit de dood opgestaan om de toekomstige opstanding van het lichaam te garanderen.

Lees Johannes 5:28-29; 1 Korintiërs 15:42-54; Filippenzen 3:20-21; 1 Tessalonicenzen 4:14-16.

(1) Het vierde gevolg van de opstanding van Christus is dat Jezus Christus garandeert \ dat Hij bij Zijn wederkomst de lichamen van christenen uit de dood zal doen opstaan.

De opstanding van Jezus Christus uit de dood is de waarborg (garantie) dat de lichamen van christenen ook zullen opstaan uit de dood! Bij de wederkomst van Christus zullen alle christenen die gestorven zijn onmiddellijk uit de dood opstaan en verenigd worden met hun eeuwige menselijke geest die met Christus meegekomen is (1 Tessalonicenzen 4:14; Kolossenzen 3:4). En alle christenen die nog op aarde leven bij de wederkomst van Christus zullen met geest (1 Johannes 3:1-3) en lichaam (Filippenzen 3:21) in een oogwenk veranderd worden (1 Korintiërs 15:51-52). Dus, alle

christenen zullen getransformeerd worden tot een leven van heerlijke onsterfelijkheid van geest (ziel) en lichaam in de eeuwigheid in de nieuwe hemel op de nieuwe aarde!

5	GEBED (8 minuten) [REACTIES]
GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD	

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten) [OPDRACHTEN]
VOOR DE VOLGENDE BIJEEENKOMST	

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken en de gemeente van Jezus Christus op te bouwen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de studie over “Paasfeest – de herdenking van de opstanding van Jezus Christus” samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **1 Korintiërs 2 - 5**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. **Repeteer serie E: “Christelijke karakter”**. (1) Gelijkvormigheid aan Christus. 2 Korintiërs 3:18, (2) Reinheid: 1 Petrus 2:11, (3) Liefde: Markus 12:30-31, (4) Geloof: Romeinen 4:20-21, (5) Nederigheid: Filippenzen 2:3-4. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Johannes 1:19-51**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen over bouwen van de gemeente van Christus goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie en deze opdracht.